

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: O! min kierlighed og glæde,

Citation: Brorson, Hans Adolph: "O! min kierlighed og glæde,", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951*, 1951-56, s. 104. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-brorson01-shoot-workid81220.pdf> (tilgået 14. juni 2021)

Anvendt udgave: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951*

Nr. 36.

☒ O! min kjerlighed og glæde,
Du forønskede salighed,
Som af medynk vilde træde
I din pines jammer ned,
Og saa villig var til rede
Med dit blod, o milde lam,
Til at slukke himlens vrede
For al verdens synd og skam.

☒ 2. Kjerlighed, som saa forfærdet
Udi urte-gaarden stod,
Var dog udi sindet hærdet
Til at lide indtil blod.

* *

* * * 105

☒ Kjerlighed, som var saa rede
Til at dæmpe vredens brand,
Hvilken helved-sydend' hede
Ellers ingen slukke kand.

☒ 3. Kjerlighed med taaligt hierte
Al bespottelse har hørt,
Kjerlighed i største smerte
Ey til vrede blev oprørt,
Kjerligheden lod sig kiende
Midt i dødens haarde sluud,
Kjerligheden saae man brænde,
Da hans lives lys gik ud.

☒ 4. Kjerlighed, hvis arme vilde
Tage mig til sidst i favn,
Kjerlighed, som i sin milde
Faders venskabs trygge havn
Mig har vildet overgive,
Da hand for mig græd og bad,
I hans naade at forblive
For al fare ubeskad.

☒ 5. Kjerlighed, som har troloved
Sig med mig ved mange saar,
At hand, som min mand og hoved,
Nu for regensket staaer;
Lad mig og med al min smerte,
Mens jeg skal i verden boe,
I dit giennemstungne hierte
Finde stille ly og roe.

☒ 6. Kjerlighed, som lod sig slagte,
Og en evig hielp og trøst
Derved mig tilveye bragte,

*

* 106

☒ Ach! Hvor himles ret mit bryst,
Naar jeg glædelig begrunder,
At jeg midt i døden maa
Hvile udi dine vunder,
Hvor mig ingen død kand naae.

☒ 7. Kierlighed til døde krænket,
Og for mit forfrøsnet mod
I den kolde grav nedsenket,
Ach! hvor frydes alt mit blod,
Tak! o tak! tak at du døde,
At jeg evig leve kand,
Hav mig, tag mig, o min søde
Frelser! til dit fryde-land.